

РЕШЕНИЕ

№ 772

гр. София, 11.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Юлиян Киров

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11236** по описа за **2020** година докладвано от съдия Юлиян Киров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208- 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение от 09.10.2020 г. по НАХД № 14/2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № К-0049464/17.10.2019 г., издадено от директор на Регионална дирекция за областите С., С., К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ /ГД“КП“/ при Комисията за защита на потребителите /КЗП/, с което на касатора, на основание чл. 52 от Закона за потребителския кредит /ЗПК/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лева за нарушение на чл. 39, ал. 2 от ЗПК. Твърди, че решението е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. В съдебно заседание, представляван от юрк. С., моли съда да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и отмени процесното НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, не се представлява, в писмен отговор взема становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение

Представителят на С. ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за основателност

на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима като подадена в законоустановения срок по чл.211, ал.1 от АПК от легитимирано лице, имащо право и интерес да обжалва съдебния акт, съгласно разпоредбата на чл.210, ал.1 от АПК и при спазване на изискванията на чл.212 от АПК.

Със съдебно решение от 09.10.2020 г. по НАХД № 14/2020 г., СРС е потвърдил НП № К-0049464/17.10.2019 г., издадено от директор на Регионална дирекция за областите С., С., К., П. и Б. към ГД "КП" при КЗП, с което на [фирма], е наложено административно наказание „имуществена санкция" на основание чл. 52 от ЗПК в размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения и същите са в съответствие с материалния закон. Тези изводи се споделят от касационната инстанция.

Настоящата инстанция не споделя наведените доводи в касационната жалба. Въззивният съд правилно е приел, че санкционираното юридическо лице е извършило нарушенията на чл. 39, ал. 2 от ЗПК, описано в АУАН и НП, като е изложил подробни изводи, които изцяло се споделят от касационната инстанция. В процесния случай, дата на извършване на нарушението е посочена, както в АУАН, така и в мотивите на НП. Именно на тази дата, за санкционираното лице е изтекъл срокът за отговор на възражението, деяние, с което е осъществило състава на вмененото нарушение, а именно да се произнесе и да се произнесе и да уведоми писмено потребителя за решението си по всяко постъпило възражение във връзка с потребителски кредит в срок 30 дни от получаването му. Възражението е постъпило на 12.02.2019 г., като отговор е изпратен едва на 28.03.2019г., с 14 дни закъснение.

Наложено от АНО административно наказание „имуществена санкция" е съобразено с разпоредбите на чл. 52 от ЗПК. Правилна е преценката на районния съд, че наложеното наказание отговаря на предвиденият в санкционната норма размер и е в установения минимален размер.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт, поради което той следва да бъде потвърден.

При този изход на спора касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция. На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 09.10.2020 г. по НАХД № 14/ 2020 г. на Софийски

районен съд.

ОСЪЖДА [фирма], да заплати на Комисията за защита на потребителите, юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 80 (сто) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.